

κομήσεως σχέσεις της, στενότερας ἔτι καθίσταται αὐτάς. Τοῦτο συνέτεινε πολὺ εἰς τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν τῆς κυρίας Βριῶν ἐκ μέρους τῶν πολλῶν, μεθ' ὅλας τὰς διχόσεις ἐπιτηδείων τινῶν, τὸ ἐνδόσιμον λαμβανόντων ἐκ τῆς ὑπολήψεως ἣν ἡ κόμησσα ἔτρεφε πρὸς τὸν Μαυρίκιον ὅπως κακολογῶσιν αὐτήν. Παρὰ τῇ κομήσει ἀπαντῶμεν ἐπίσης δύο κυρίας οὓς ὀνομάζουσι τὸν μὲν Ἰππότην, τὸν δὲ Ὑποκόμητα χωρὶς νὰ προσθέτωσι τὸ ἐκκογενειακὸν αὐτῶν ὄνομα. Οἱ δύο οὗτοι φίλοι ἦσαν γεγραρὰ λείψανα παρελθόντος αἰῶνος καὶ κοινωνίας ἃν οὐχὶ καλλιτέρας πάντως ὅμως εὐγενεστέρας τῆς ἰδικῆς μας. Ὁ Ἰππότης καὶ ὁ ὑποκόμης ἐγνωρίσθησαν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἠγαπήθησαν ἐκ τότε ὑπηρετήσαν μαζῇ κατὰ τὴν Παλινορθώσιν καὶ ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἐξορίαν τὸν Κάρλον τὸν Δέκατον. Ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀξιογάπητοι, οἱ δύο οὗτοι σεβάσμιμοι γέροντες, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κομήσεως.

Τὸ παρελθὸν ἤρχετο μετὰ μεγίστης εὐκολίας εἰς τὴν μνήμην τῶν δύο γερόντων· μία ἑορτὴ τῆς σήμερον ἀνεμίμνησκεν εἰς αὐτοὺς ἄλλην ἑορτὴν παρελθούσης ἐποχῆς καὶ γυνὴ τις ἀστράπτουσα ἐν αἰθούσῃ συναναστροφῆς ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην ἄλλην, ἣτις ἄλλοτε εἶχε κατακτήσει τὴν καρδίαν τοῦ μὲν ἢ τοῦ δέ. Περὶ τοῦ παρελθόντος λοιπὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγίνετο λόγος μεταξὺ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἡ πειρακτικὴ γλῶσσα τοῦ Καζίμιρ Δερὸς ἀμέσως ἐκάλεσεν αὐτοὺς οἱ δύο : «Θυμῆτε— πές μου θυμᾶσαι ;»

Εἰς τὸν ὅμιλον τοῦτον προσθετέον ἀκόμη καὶ τινὰς κυρίας ἢ κυρίους μεθ' ὧν διήλθε τὰ πρῶτα ἔτη τῆς χηρείας τῆς ἐν καλῇ καὶ ἀνεκτιμήτῳ συντροφίᾳ ἡ κυρία Βριῶν. Ἄλλ' ἡδύνατο νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πολὺ τὸν βίον τοῦτον ; Εἰς ἡλικίαν εἴκοσι πέντε ἔτων ἡ καρδία τῶν γυναικῶν ἔχει εὐλόγους ὅσον καὶ ἰσχυρὰς ἀπαιτήσεις. Ἡμέραν τινὰ ἐγνώρισε τὸν Μαυρίκιον Δεβίλ καὶ μετὰ πολλὰς ἀγωνίας, δισταγμούς καὶ δάκρυα ἔτι, ἡ καρδία τῆς ἐνέδωκε τὸν ἠγάπησε περιπαθῶς, μεθ' ὅλης τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ χαρακτῆρός της καὶ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως ἔρωτος ὃν ἀναμφιβόλως θὰ διετήρει καὶ διὰ τὸν σύζυγόν της, ἂν ἦτο ἄξιός του.

Ὁ Μαυρίκιος ἦτο 28—30 ἐτῶν, εἰς ἡλικίαν ἀρέσκουσιν πολὺ εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ διότι ὁ ἄνθρωπος κατέχει ἀκόμη ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς νεότητος καὶ διότι ἔχει ἀρκετὴν παῖραν τῶν τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὁ Μαυρίκιος ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων εἰς τινὰς ἀγαπῶσι μανιωδῶς χωρὶς νὰ σκέπτωνται ὅτι ὁ κόρος τάχιστα θὰ ἐπέλθῃ καὶ ὅτι θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ φωνάζωσιν ἡμέραν τινὰ «τὴν ζωὴν μου δι' ἐν νεφὸς ἐν τῷ αἰθρίῳ οὐρανῷ τοῦ βίου μου». Ἄν ἡ κυρία Βριῶν εἶχε διαφορετικὸν χαρακτῆρα, ἂν ἔλειπεν ἐπὶ τινὰς ἐξομαδὰς, ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Μαυρίκιου συναναστροφῆς της, ἂν μετεχειρίζετο ἰδιοτροπίας τινὰς, τότεν ἐπενεργούσας ἐπὶ τῶν νεύρων τῶν ἀληθῶν ἐραστῶν, βεβαίως θὰ συνεκράτει πάντοτε ἰσχυρὸν τὸν ἔρωτα τοῦ Δεβίλ πρὸς αὐτήν. Ἄλλ' ἡ κόμησσα ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἅμα ἰδῶσι τὰς

πρώτας ἐρωτικὰς ἀδιαθεσίας ἀμέσως κλαῖουν καὶ μόνον κλαῖουν.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν ὁ Μαυρίκιος ἐγνώριζε πῶς τὴν δεσποινίδα Τερέζαν Δερὸς ξανθὴν ὅσον ἡ Ἑλένη ἦτο μελαγχροινὴ καὶ ὠραίαν ἐξίσου, ἀλλὰ τύπου καλλονῆς πολὺ διαφορετικοῦ. Ἦτο ἐξαδέλφη τοῦ Καζίμιρ Δερὸς. Δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀγαπήσῃ αὐτὴν μεθ' ὅλους τοὺς δισταγμούς καὶ τοὺς φόβους, οὓς παρήγεν ἡ μετὰ τῆς κομήσεως σχέσις του, καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἂν καὶ πῶς θὰ κατάρθῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς θέσεως εἰς ἣν μοιραίως ἐφέρετο.

[Ἔπεται συνέχεια].

Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΕ'

Οὐδέποτε αἱ ἡμέραι τῆς Ἀννέτας ἦσαν τόσον πλήρεις ἀσχολιῶν ὡς τώρα, καὶ πολλάκις, γελῶσα, ἔλεγε πρὸς τὴν ἀδελφὴν της :

— Δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα ἡ κατακτησις συζύγου· ὅποια ἐπίπονος ἐργασία !

Ἦρχετο ἀπὸ πρωΐας ἡ ἐργασία αὐτῆς, ἀφ' ἧς στιγμῆς προσήρχετο ὁ Λαφλεράνς, ἄλλοτε ἄλλην ὥραν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας του, ἵνα δίδῃ μαθήματα ξιφασκίας, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἡ Ἀννέτα ἤθελε νὰ ἐκμάθῃ τὸ ξίφος, ἵνα ἦνε εἰς θέσιν νὰ γυμνάζηται μετὰ τοῦ Δερόδη, τοῦ Βονέ, τοῦ Σολέ.

Εὐτυχῶς ὁ πατὴρ της, ὅστις ἦτο ἀφοσιωμένος εἰς τὰ τῆς ὀπλασκίας, τὴν εἶχεν ἀρκούντως ἐκγυμνασεὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς πρώτης νεότητός της, ὥστε δὲν ἦτο παντελῶς ἄπειρος.

Καὶ ἦτο ὄντως λίαν ἐπιδεξία· διὸ ὑπερφηανεύετο διὰ τὸν μαθητὴν του, ὁ ὠραίος Λαφλεράνς, καὶ ἦτο ἅμα ὀλίγον τι ἐρωτότροπος, ὡς ἀρμόζει εἰς ἄνδρα «ὁ ὅποιος εἶδε τύσας νὰ προσπέσῃσι πρὸ τῶν γονάτων του», καὶ ὅστις διὰ τῶν ἀναμνήσεων καὶ φιλοδωρημάτων ἅτινα τῷ εἶχον ἐπιδαφιεύσει, δακτυλιδίων κομβίων τῶν περιχειρίδων κλπ., ἐγνώριζε πόσον ἤξιζε. Εἰς Φεγιάδην τῶνόντι δὲν ἔχει τῶν προνομίων τούτων, ὧν εἶχεν ἀξιώσῃ ἐν Ζοανβίλλῃ καὶ ἀλλὰχού, ἀλλ' ἔπταιεν εἰς τοῦτο ἡ Φεγιάδη, ὅχι αὐτός.

Ἄμα τῇ προσελεύσει του, ἀφύπνιζον τὴν Ἀννέταν.

Ἐφόρει ἐκείνη μετὰ σπουδῆς τὴν διὰ τὴν ξιφασκίαν περισκελίδα καὶ τὸν χιτῶνα, συνέπτυσσε τὴν κόμην της ἐντὸς πυκνοῦ δικτύου καὶ κατήρχετο, πρὸς ὀφθαλμούς ἐξογκωμένους καὶ ἐκ τοῦ ὕπνου ἔχουσα, εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὀπλῶν, ὅπου ἦδη ἡ μάχη της, ἡ ὁποία πάντοτε παρίστατο εἰς τὰ μαθήματα, ἦτο ἐγκαθιδρυμένη.

Τὸ μάθημα ἤρχιζεν.

Ὅσακις ἐπήρχοντο στιγμῇ καθ' ἃς ἡ ἐκγύμνασις διεκόπτετο ἵνα ὁ Λαφλεράνς δι-ορθώσῃ κακὴν τινα στάσιν καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἀνύψου τὴν κεφαλὴν τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἢ ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, τότε ... τότε ὁ διδάσκαλος ἐταράσσεται, τὸ ἐρυθμα τῷ ἀνήρχετο ἐπὶ τῆς μορφῆς, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀνελαμβάνει τὸ ξίφος, συνήρχετο εἰς ἐαυτόν.

— Καλὰ, κάλλιστα, μὲ ζωηρότητα, παρκαλῶ, καὶ χωρὶς ἀποτόμους κινήσεις, πλειότερα ἐνεργητικότης εἰς τὴν ἀμυναν, διαβολε, δεσποινίς.

Αὐτὸ τὸ διάβολε, δεσποινίς, τὸ ὅποιον τῷ διέφευγεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπετέλει τὸ αἷτιον τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς αἰσχύνης του. Νὰ φέρῃ στολὴν ἀξιοματικοῦ καὶ νὰ ἐκφράζηται ὡς στρατιώτης, ἦτο ἀπελπιστικόν, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν προσεῖχεν, ὁ στρατιώτης ἀνεφαίνετο πάντοτε.

Τότε πρὸς ἄρσιν τῆς ἐκ τούτου κακῆς ἐντυπώσεως, ἀνελύετο εἰς ἐκτενεῖς ἐπεξηγήσεις.

— Μὲ ἓνα ξιφισμὸν ἐνεργητικώτερον, εἴμαι βέβαιος ὅτι θὰ δύνασθε νὰ κτυπάτε τὸν Δερόδην· εἶνε ὀκνός, ὁ κ. Δερόδης· δὲν τολμῶ τὸ αὐτὸ νὰ εἴπω καὶ διὰ τὸν κ. Βονέ· αὐτὸς εἶνε ψυχρὸς, καὶ μετὰ κόπου θὰ δυνήθητε νὰ τὸν προσβάλητε.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λαφλεράνς, ἡ Ἀννέτα δὲν ἤλλαξε περιβολὴν, ἐφόρει μόνον ὑποδήματα κατὰλληλα, καὶ μετὰ τῆς θαλαμηπόλου της κατεγίνετο εἰς ἐκμάθησιν χοροῦ τινος ἐγγυρίου ὅστις ἐκαλεῖτο Βουσετικέττη, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐσκόπει νὰ ποικίλῃ τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως. Καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ δὲν ἦτο ὀλιγώτερον τῆς ξιφασκίας ἐπιμολχθον, διότι ὁ χορὸς οὗτος ὅστις, ἄρεται καὶ ψάλλεται μὲ σκιρτήματα καὶ κροταλισμούς τῶν χειρῶν εἶνε κουραστικὸς διὰ πάντα ἄλλον, πλὴν τῶν εὐρώστων χωρικῶν δι' οὓς εἶνε προωρισμένος.

Ἡ ἡμέρα δὲν παρήρχετο ἐννοεῖται μὲ αὐτὰ μόνον.

Ἡ Ἀννέτα ἐνεδύετο κατόπιν, καὶ μὲ τὴν μάμμην της ἣτις ἦτο ἑτοιμὸς νὰ τὴν ἀκολουθῇ παντοῦ χωρὶς νὰ κουράζηται ἢ νὰ παραπονῇται, περιήρχετο τὰ καταστήματα τῶν ραπτριῶν καὶ τὰ μαγαζεῖα· τὴν διὰ τὴν ξιφασκίαν περιβολὴν εἶχε κομίσαι ἐκ Παρισίων· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ, δηλ. τὴν διὰ τὴν κωμῶδιαν περιβολὴν της, ὡς καὶ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Βουσετικέττης χωρικὴν ἐνδυμασίαν, τὰ παρήγγειλεν ἐν Φεγιάδῃ.

Πολλοὺς τῇ ἐστοίχισε κόπους ἡ τελευταία αὐτῇ ἐνδυμασία μὲ τὸ βραχὺ φόρεμα, τὰς χονδρὰς περικνημίδας, τὸν κοντὸν σάκον καὶ τὰς κρουπέζας, θὰ ἦτο γοητευτικὴ ἅμα καὶ εὐφάνταστος ἡ περιβολὴ αὐτή, καὶ ἀπῆται ἡ ἐκτέλεσις τῆς μεγάλῃς ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐπανειλημμένας δοκιμὰς.

Δὲν ἦτο ἡ μόνη ἣτις ἤθελε ν' ἀρτύσῃ τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως των.

Καὶ ὁ Καρρέλ, μὴ συγχωρῶν τὸν λοχαγὸν Ἐσπαρβαριχ διὰ τὸν λόγον τοῦ Πεταχτοῦ τὸν ὅποιον ἀνέλαβε ν' ἀπαγγείλῃ ἐμποδίζων οὕτω αὐτὸν νὰ εἴπῃ μονολόγον,

συνέλαθε, πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ λοχαγού αὐτός, παρομοίαν ἰδεάν.

Ἀφοῦ ἐδίδον παράστασιν δημοσίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅλαι αἱ θέσεις ἦσαν ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς ὄφελος ἐνὸς ὀφρανοτροφείου, διατί νὰ μὴ τὴν ἤρτουον διὰ πάσης δυνατῆς προσθήκης;

Εἰς τὸ σύνταγμα εὐρίσκετο ἡδὴ ἐθελοντῆς τις, σπουδαστὴς τῆς ὑποκριτικῆς, ὅστις ἐκ πατρὸς καὶ πάππου ἔφερεν ὄνομα περιφημον ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ.

Δὲν ἠδύνατο νὰ περιελάβανον καὶ αὐτὸν εἰς τὴν παράστασιν ἵνα ἀπαγγείλῃ στίχους, μονόλογον, ὅ,τι δῆποτε; Εἰς σπουδαστῆς τῆς ὑποκριτικῆς θὰ ἦτο ὥπωςδῆποτε ὑπέρτερος ἀπλῶν ἐρασιτεχνῶν. Ἡ ἐπιτυχία θὰ ἔστεφεν αὐτὸν ἰδίως, καὶ ὁ λοχαγὸς θ' ἀπέμενεν ἀπαρτήρητος, θὰ καθίστατο ἐκμανής.

Ἐπιδεξίως ὑπέβλεπε τὴν ἰδεάν του εἰς τὴν Ἀνέταν καὶ ἐπέτυχε νὰ τὴν ἀσπασθῇ αὐτῇ, τὴν ἐπεφόρτισε δὲ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ ἀντισυνταγμα

τάρχου, ἀναπληροῦντος ἡδὴ τὸν προσωρινῶς εἰς Παρισίους ἀπουσιάζοντα Βαυῶν.

— Μετὰ χαρᾶς, ἀπήντησεν ὁ βαρῶνος· μόνον πρέπει νὰ ἐξετάσω ἂν αὐτὸ τὸ παιδί θὰ τιμῇ τὸ σύνταγμα· ἐννοεῖτε βέβαια τὸν Βεράλ; δὲν θέλω νὰ γελοῦν μὲ αὐτόν, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ μαζὺ μας.

Τὴν ἐπαύριον, ὁ σπουδαστὴς τῆς ὑποκριτικῆς εἰδοποιήθη παρὰ τοῦ Καρρελὲ μετέβη εἰς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, λίαν ἡ-χαριστημένος, διότι θὰ ἐμφανίζετο ἐν αἰθούσῃ πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἰδιοφυίας του.

Παρέδιδεν ἡδὴ μαθήματα ἀπαγγελίας εἰς τινὰς νεανίδας, ἡ ἐπιτυχία του θὰ τῷ προσεπόριζε παρὰδοσεις τινὰς ἐπὶ πλέον.

Ὅτε προσῆλθεν, ὁ ἀντισυνταγματάρχης ἀπουσίαζεν, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξέφρασε πρὸς τὸν ὑπὸ πρῆτον τὸ αἶτιον τῆς προσελύσεώς του, ὡδηγήθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν, τὴν καλουμένην ἀτελὲ τῆς κυρίας βαρωνίδος.

Καὶ ἦτο ὄντως καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον ἡ αἴθουσα αὕτη, ἐπιπλωμένη διὰ προ-

ϊόντων πάσης τέχνης, δι' ἀντικειμένων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς διὰ φανού ἐντέχνως ἐξεργασμένου, δι' ὥραιας ἐπιστρώσεως, διότι ἡ βαρωνὶς ἐξεμεταλλεύετο πρὸς τοῦτο τοὺς στρατιώτας τοῦ συντάγματος τοὺς γνωρίζοντας ἰδιαίτερον τινὰ τέχνην καὶ ἐπλήρου ὁλονὲν τὴν αἴθουσαν τῆς, χωρὶς νὰ φοβῆται διατάραξιν τινὰ τῶν καθεστῶτων, συνεπεία μεταθέσεως εἰς ἑτέραν πόλιν.

— Τί θέλεις; ἠρώτησεν ἡ βαρωνὶς ἦτις, ἐν ἐκάστῳ στρατιώτῃ, ἐβλεπεν ἓνα τεχνίτην.

— Ὀνομάζομαι Βεράλ. Ἦλθον διὰ τὴν παράστασιν.

— Ἀ! καλὰ, ὁ ἀντισυνταγματάρχης δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ. Περιμένε.

Τῶνόντι, ὁ ἀντισυνταγματάρχης δὲν ἤρ-γησε νὰ ἐμφανισθῇ, τὴν κοφελὴν κλινὴν πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἀφοῦ εὐγενῶς ἐχαίρητε τὴν μετὰ τῆς συζύγου του εὐρισκομένην κυρίαν λὰ Ζενεβραί, ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὴν σύζυγόν του.

[Ἔπεται συνέχεια].

Κ.

ΜΕΓΑ ΥΕΛΟΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ ΟΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

179 ὁδ. Αἰόλου — ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΙΡΚΙΝΗ — 179 ὁδ. Αἰόλου

ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ ΔΩΡΑ

Μουσεῖον τέλειον, πλήρες, ἐν ᾧ ἐκτίθενται πάντα τὰ ἀριστουργήματα τῆς εὐρωπαϊκῆς τέχνης, εἶνε ὁ ἐν Ἀθῆναις

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Πολυέλαιοι μαγικοί ἀπὸ 50—4000 δρ. — Σερβίτζια ἐκ Πορσελάνης, Φαγιάνς. — Συσκευαὶ τσίτου. — Φλυτζάνια νεωτάτου συστήματος. — Δίσκους ἀρζαντὸν καὶ ἐκ πεπιεσμένου χάρτου. — Μαχαροπήρουνα ἀρζαντὸν, νίκελ, ἐλα-νοκέρατον, ἐβένου. — Λάμπα διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν. — Καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκθαμβωτικὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα θὰ ἴδωτε ὅταν ἐπισκεφθῇτε τὸν ἀληθὴ Παράδεισον τῆς ὑελοπλαστικῆς τέχνης. Ἐπισκεφθῆτε λοιπὸν τὸν Παράδεισον.

— Τιμαὶ ὠρισμέναι. —

ΕΡΓΟΤΕΧΝΗΤΡΙΑ
ΕΛΕΝΗ ΑΡΕΑΛΗ ἀριστο-
χὸς, συνοικία Ἀγ. Ἀποστόλων,
ὁδὸς Πολυγνώτου ἀρ. 10, δέχε-
ται ἐργασίας διαφόρων κεντη-
μάτων εἰς ὑποκάμισα καὶ μαζι-
λάρια διὰ προικὰ, μάρμας καὶ
ἀσπρέρουλον, προσεὶ καὶ ἐπὶ
ἀτελῆς διαφόρα ἔργα: σταυ-
ροὶ, ὠρολόγια, πεποικιλ-
μένα διὰ διαφόρων χρηρημάτων
καὶ χρυσοῦ. Ἐπίσης ὑπάρχου-
σιν ἐτοίμα ἔργα διὰ δῶρα τοῦ
νέου ἔτους εἰς τιμὰς λίαν συγ-
καταβατικάς.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

ἡτοι-
γμένη τῶν βρεφῶν
ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων καὶ
δοκιμοτέρων παιδαγωγικῶν συγ-
γραμμάτων ὑπὸ Κ. Κυριαζι-
δοῦ, ἱατροῦ καὶ ὑψηλῶν τῆς
Παιδαγωγίας τῶν παιδῶν ἐν τῷ
Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μετὰ
21 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ.
Ἄδεται δρ. 3, 50, χρυσόδε-
τον 4, 50.

ΟΙΝΟΙ ΘΗΡΑΣ

Σ. ΔΕΝΑΕΑ
Ὁδὸς Σταδίου 63.
Βισάντιον, λευκὸν καὶ μαῦρον.
Μαλβαζία, Νέκταρ, Βορδὸ, Ζα-
μάικα. Οἶνοι κοινὸι πρὸς 80
λεπτά τὴν ὥραν. Οἱ οἶνοι τοῦ
κ. Δενακά ἐρραθεύθησαν ἐν τῇ
παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρι-
σίων καὶ Ὀλυμπίων,

κέρδος 50 ο (ο εἰς τοὺς ἐνδομύμους.

ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

Εἰς τὰ κατὰσθηματα

ΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῆς ἀριθ. 71, 73, 69 καὶ 59.

Ἡ πρόθεσις εἶναι ὥραιον κασμίριον τῆς ἐποχῆς, ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων
ἡ στερεότης αὐτῶν, ἡ ἀρίστη ἐφαρμογὴ εἰς τοὺς ἐνδομύμους, τὸ ἀνεπίδεκτον
παντὸς συναγωνισμοῦ, κινῶν τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἐπισκεπτοῦ. Φαντασθῆτε τί
ἔχει νὰ γείνῃ τόρα πῶς ἐκμετρήσῃται τὰ νεώτερα χεῖμερνα κασμίρια.

Δὺο χιλιάδες σχεδίων καὶ χρωμάτων χεῖμερινῶν κασμιρίων

30 ο (ο ὀλγώτερον τῶν ἄλλων κατασκευάσεων.

Μάλιστα, ἀνεῦ υπερβολῆς, ὅστις ἀμφεβάλλει, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς ἀπλὴν
ἐπίσκεψιν εἰσερχόμενος δὲν φεύγει χωρὶς νὰ παραγγείλῃ ἐνδομύμια, χωρὶς
νὰ ἀγοράσῃ κασμίριον τῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν πλουσιωτάτην συλ-
λογὴν πολυομένων λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Πρὸς τοὺς τοιοῦτος ἐκμετρήσαν καὶ ὑψό-
σιματα Ἀμερικῆς κατὰλλὰ δι' ἐνδομύμιας χεῖμερινῶν ἀνδρῶν καὶ παιδῶν,
25 μόνον δραχμὰ ἐν κομμάτιον ἀνδρῶν κοστούμιον. Ὅποια οἰκονομία!!!

Τὸ κέρδος ἐπὶ τῆς μεγάλῃς καταναλώσεως.

(7)

Εἰδοποιήσεις δεχόμεθα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΡΑΚΟΠΟΥΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 192
(Ἀπέναντι Ξενοδοχείου «Στέμματος»).

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΤΑΣΤΙΧΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

**Edler et Krische, Hanovre. — Laroche Joubert
et Cie Angouleme, Paris. — F. Rolinger-Mei-
dlinc et Lassner et Ascher Wien**

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγματικῶς παντὸς εἶδους ὡς καὶ λιθογρα-
φημένα ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων — χαράσσονται σφραγίδες
παντὸς εἶδους. Ἐν-αὐθα πωλεῖται καὶ μελάνη τύπου ἀγγλικῆς ὡς καὶ συμπε-
πυκνωμένη. Πάστα πολυγράφου — γραφίδες Διαδόχου — μεγάλη συλλογὴ
χρωμάτων καὶ ἐλασχωμάτων — ἐργαλεῖα ἀρχιτεκτονικῆς κτλ. κτλ.

Τιμαὶ μέτριαι. — Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Hebe's

Hebe's Hair Restorer

Τὸ κάλλιστον ἐπανορ-
θωτικὸν τῶν τριχῶν.
Δὲν εἶνε βαφὴ, ἀλλ' ἐ-
παναθίδει εἰς τὰς τρι-
χὰς τὴν προτέραν αὐ-
τῶν χροιάν διὰ τῆς ἐν-
δυναμώσεως αὐτῶν.
Οὐδεμίαν ἐπιβλαβή
οὐσίαν περιέχει.

Γενικὴ ἀποδοχὴ
ἐν Λονδίνῳ.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθῆ-
ναις μόνον εἰς τὸ Βι-
βλιοπωλεῖον τῆς «Κο-
ρίνθης», ὁδὸς Προα-
στείου ἀριθ. 10, καὶ
τιμαται ἐκάστη φιάλη
δραχμᾶς ὀκτώ.
(Διὰ τὰς ἐπαρχίας 9)

hebe's hair restorer

ΤΟ ΕΥΘΥΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Βεβαίως ὅπως ὁ εὐλόγος κόσμος τῆς προτενωμένης θὰ γνωρίσῃ τὸν περιποιη-
τικώτατον γραμματεῖα τοῦ Καταστήματος ΠΡΑΚΛΕΟΥΣ καὶ ΓΑΒΑΛΑ

ΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Μ ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΝ

ἡ τις εὐστέρησεν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου πρ. ἔ. ἔβον Κατὰσθημα Ἀγγλικῶν
Εἰδῶν ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς Καπνικαυφῆς, ἀρ. 5, παρακλειόμενος τοῦ
Καταστήματος κ. Γ. Βουγιᾶ, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκει τις πλουσιωτάτην συλλο-
γὴν ὅλων τῶν Ἀγγλικῶν εἰδῶν καὶ εὐρηθῶν ἀναγνωρίστων, ἥτοι:
Κλάδες 30 λεπτῶν. — Τετὰ 30 λ. — Γράμματα 50 λ. — Κασμίρια 80 λ. —
Φανέλλαν διὰ ματινὲ 40 λ. — Μπαζέδες 6.50. — Λινὰ σκούρα πεσετῶν 40 λ. —
60 λ. Καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη ἥτοι: Χασίδες, Πανὰ, Λινὰ, Φορτίτσες, Πανὰ
σινδονίων, Λινὰ τραπέζων ἀνδρῶν καὶ πεσέας, Προσόδια, Κοσβετῆς καλλίνες
καὶ βαμβάκινες καὶ διὰ τὰ εἶδη ποδῶν διὰ ῥάπτειν εἰς τιμὰς εὐρηγοτάτας. Ἐ-
κτερεῖται δὲ Χασίδες 40 δρ. τὸ τόπι, καὶ Τιμπετ ὀλόμυα μέχρι 10 δρ. καὶ
διὰ τὰ εἶδη τῶν ἱεραικῶν ἐνδυμάτων, ἥτοι: Κασμίρ-δεκός, Ρεψ, Σατέν καὶ
Ἀλγάς.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Κατὰσθημα τοῦτο, ἵνα ἀντιληφθῇτε τῆς πολυπότου εὐρηθῆς.
Ἐνθυνηθῆτε δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ δῶρα τοῦ Νέου ἔτους, τὰ ὁποῖα εὐρίσκει τις
ἐν τῷ Καταστήματι Δ. Μ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΟΥ, πλατεῖα Καπνικαυφῆς.